

NAPLEŚĆ (7) *vb pf*

a jasne.

praet 3 sg m napl(o)tł (1). ◇ 3 pl m pers napletli (5). ◇ [imp 2 sg napleć.] ◇ *impers praet* naplotło się (1).

Sł stp brak, Cn s.v. plotę, nie grzeczy co mowię, Linde XVII – XVIII w.

1. [Wpleść jeden element w drugi, przepieść, przełożyć [co czym]: A ieśliże takiego wozá nie maź/ tedy drábny woz nápleć chroftem/ á zátym wiedziefz ptaká. *CygMyśl* B3v.]

2. *Opowiedzieć wiele nieprawdopodobnych rzeczy* (7) : támże fie mu przygodziło napirwey ftoły ieść (iáko Poetowie nápletli) to iest/ iż głupi ludzie tám będąc ftoły s chlebá wielkiego czynili *BielKron* 60v.

napleść czego (pl) a. wiele czego (3): A y fłow by niedoftáło lacych fię naplotło rzeczij *RejKup* o7; Potym wiele innych rzeczy nápletli/ Ruś proftá zwodzác *SkarJedn* 232; *CzechEp* 260.

W charakterystycznych połączeniach: napleść bajek, plotek, (jakich) rzeczy (2).

Zwroty: »napleść baśniami« [aby] (1): Więc oni Poetowie/ áby z morfkiey pyány/ Miáła fie była zyáwić/ nápletli básniami. Ale to niepodobna nigdy prawdá była *RejWiz* 37v.

»napleść pisanim« (1): Nápletli też Zydowie o nim wiele swoim pińanim/ iákoby on trzymał Zydowfką wiarę *BielKron* 462.

»napleść wiele [o kim]« [w tymi w czym (1); zawsze: jakoby] [szyk zmienny] (2): Wergilius Poetá wiele o niey naplotł w fwoich wirfzách/ iákoby fie dla Eneálá miáła zábić *BielKron* 75v, 462.

Szereg: »napleść i nabajać« (1): Mym zdánieniem/ więcey by fię mu ná fię fráfować/ [...] przyftáło: tákże y ná ty wodze ślepe ktorzy tákich baiek y plotek y nápletli y nábaiáli. *CzechEp* 260.

Synonim: 2. nabredzić.

Formacje współrdzenne cf PLEŚĆ.

Cf [NAPLECIONY]